

**UTRENIA DUMINICII a XXX a DUPĂ
RUSALII.
A TÂNĂRULUI BOGAT CARE ÎL
ÎNTREABĂ PE ISUS**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeu! mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-un dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădărdit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânsii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul

rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele,

lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe

noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru

că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv.
— Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție
mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului
Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și
mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-
a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina
zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv
păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră,
întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la
Dumnezeul cel milostiv și atotputernic.
Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat
al dreptății tale; luminează mintea noastră, și
simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu
bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem
la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul
vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea
luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești
Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui,
și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în
vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelilor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 7

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în
veac este mila Lui.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru
numele Domnului le-am înfrânt.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune
lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul
s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 7

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul; plângerea purtătoarelor de mir ai schimbat-o, și apostolilor a propovădui le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Sfântului martir Iacob Persanul, glas 4

Mucenicul Tău, Doamne, Iacob întru nevoințele lui, cununa nestricăciunii a câștigat de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe tirani i-a învins; înfrânt-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, a Învierii, glas 4

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de bunăvoie pentru noi răbdând; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 7

Viața în mormânt zăcea și pecetea peste piatră era pusă; ca pe un împărat adormit ostași străjuiau pe Hristos și Îngerii Îl măreau ca pe un Dumnezeu fără de moarte. Iar femeile grăiau: Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cel ce, cu îngroparea Ta cea de trei zile, ai prădat moartea și pe omul cel pierdut, cu Învierea Ta cea purtătoare de viață l-ai ridicat, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Pe Hristos-Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit pentru noi și a înviat și a zdrobit puterea morții, neîncetat roagă-L, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 7

Pecetluit fiind mormântul, Viață din groapă ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; și ușile fiind încuiate, înaintea Ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, spirit drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

La mormânt au alergat femeile, cu lacrimi mir purtând și ostașii străjuindu-Te pe Tine, Împăratul tuturor, grăiau între ele: Cine va prăvăli nouă piatra? Înviat-a Îngerul Sfatului celui mare, călcând moartea; atotputernice Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce ești plină de daruri, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, limanul și ocrotirea neamului omenesc, că din tine S-a întrupat Mântuitorul lumii; că singură ești Maică și Fecioară, pururea binecuvântată și preamărită. Roagă-te lui Hristos-Dumnezeu să dăruiască pace la toată lumea.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir;

vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiful glasului 7

Cel ce ai luat chipul nostru și ai răbdat Crucea trupește, mântuiește-mă cu Învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Antifoanele glasului 7

Antifonul I

Robia Sionului din rătăcire ai întors-o; și pe mine, Mântuitorule, mă viază, scoțându-mă din robia patimii.

Cel ce seamăna în austru rele pătimiri, posturi cu lacrimi, acesta va secera snopii de bucurie ai hranei celei de viață veșnică.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este izvorul dumnezeieștilor vistierii, din care sunt înțelepciunea, înțelegerea, frica; Aceluia se cuvin laudă, mărire, cinste și putere.

Antifonul II

De n-ar zidi Domnul casa sufletului, în zadar ne-am osteni; că fără de Acesta, nici lucrare, nici cuvânt nu se săvârșesc.

Ca o roadă a pântecelui, Sfinții, prin mișcarea Spiritului, odrăslesc dogme părintești ale moștenirii fiești.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt toate împreună își au ființa; că mai înainte de toate este Dumnezeu, Stăpânie a tuturor, Lumină neapropiată, Viață a tuturor.

Antifonul III

Cei ce se tem de Domnul, căile vieții aflând, acum și pururea vor fi fericiți cu mărire neveștejită.

Împrejurul mesei tale, ca niște odrasle văzând pe fiii tăi, bucură-te și te veselește, începătorule al turmei, aducându-i pe aceștia lui Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este adâncime de daruri, bogăție de mărire, adâncime mare de judecăți; că întocmai mărit și cinstit este cu Tatăl și cu Fiul.

Preotul: **În**țelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 7

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.
(Ps. 9, 32)

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.
(Ps. 9, 32)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 7

Toată suflarea să laude pe Domnul. — **Toată** suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a II-a, a Învierii. Evanghelia după Marcu (16, 1-8)

In vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să ungă trupul lui Isus. Și dis-de-dimineată în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt; și ziceau între ele: Cine ne va răsturna nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Isus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde l-au pus. Dar mergeți și spuneți discipolilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, căci erau cuprinse de frică și

de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.
Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluește-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de

viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfântului martir Iacob Persanul a cărui pomenire o facem și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 7, din Octoih.

Canonul Crucii și Învierii, din Octoih.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din Octoih.

Canonul Sfântului martir Iacob Persanul, din Minei, glas 2.

Catavasiile Nașterii Domnului

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 7

Irmos:

Cu voia Ta, Doamne, într-o învârtoșare a pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă Ție cântare de biruință.

Osânditu-s-a tirania morții prin lemnul Crucii, cu moartea Ta cea nedreaptă fiind Tu

osândit, Doamne. Pentru aceasta, domnul întinericului nebiruindu-Te pe Tine, după dreptate a fost izgonit.

Iadul, apropiindu-se de Tine și cu dinții neputând să sfărâme trupul Tău, fălcile și-a zdrobit. Pentru aceasta, Mântuitorule, ai înviat a treia zi, dezlegând durerile morții.

Dezlegatu-s-au durerile strămoșei Eva, că scăpând de dureri, fără ispită bărbătească ai născut. Pentru aceasta, lămurit știindu-te Născătoare de Dumnezeu preacurată, toți te mărim.

Canonul Crucii și al Învierii

Două izvoare purtătoare de viață ne-a izvorât nouă Mântuitorul pe Cruce, din coasta Sa cea împunsă; să-I cântăm Lui, că S-a preamărit.

În mormânt sălășluindu-Se Hristos și înviind a treia zi, a dat celor morți nădejdea nesticăciunii; să-l cântăm Lui, că S-a preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Fecioară, care ai născut pe Adâncul milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină, ca după vrednicie să laud adâncul minunilor tale.

Cuvântul, văzându-ne răniți cu săgeata păcatului, ca un făcător de bine spre noi S-a milostivit. Pentru aceasta, S-a unit în chip de negrăit cu trupul cel din tine, Preacurată.

Canonul Sfântului martir

Stând acum înaintea Scaunului lui Hristos, purtând cunună, mărite Mucenice Iacob, cu rugăciunile tale, dă-mi lumină strălucitoare și har din ceruri.

Răsăritu-ne-ai ca niște zori mult luminoase, ieșind de la Răsărit și ai luminat Biserica lui Hristos cu strălucirea pătimirilor tale, fericite Iacob.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Arătând împotrivire de tânăr ca un biruitor, te-ai învrednicit de lauda și de răsplata celor desăvârșite și măririi celei veșnice, Mucenice Iacob.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Trâmbițe de profeți te-au propovăduit pe tine mai înainte, învățând taina care s-a făcut cu tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, văzând de departe minunile tale.

Cântarea I a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Hristos se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L, Hristos pe pământ, înălțați-vă. Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L, că s-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 7

Irmos:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, și cu Spiritul cel atoatelucrător și dumnezeiesc, toată puterea lor, întărește-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale.

Fiind Tu înălțat pe lemn, pentru noi durere ai răbdat de voie, milostive Mântuitorule, și ai răbdat rană pricinuitoare de pace și de mântuire credincioșilor; prin care, Bunule, toți ne-am împăcat cu Părintele Tău.

Tu, Hristoase, m-ai vindecat de rană pe mine, cel rănit la suflet de mușcarea balaurului, și mi-ai arătat lumină mie, celui ce de demult zăceam în întuneric și în stricăciune; că prin Cruce în iad coborându-Te, împreună cu Tine m-ai înviat.

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei neispitite de bărbat, dă lumii pace, Mântuitorule, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui

potrivnic, și învrednicește de strălucirea Ta cea de negrăit pe cei ce Te măresc pe Tine.

Canonul Crucii și al Învierii

Cel ce ai răbdat Pătimirile pe Cruce și tâlharului Raiul ai deschis, ca un făcător de bine și Dumnezeu, întărește mintea mea spre voia Ta, Unule Iubitorule de oameni.

Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt, și viață lumii ai răsărit, ca un dătător de viață și Dumnezeu, întărește mintea mea întru voia Ta, Unule Iubitorule de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Șarpele cel târător, amăgindu-mă cu pofta îndumnezeirii, m-a aruncat din Eden pe pământ. Dar Cel milostiv și din fire îndurător, îndurându-Se, m-a îndumnezeit, sălășluindu-Se în pântecelul tău, Maică-Fecioară, și făcându-se asemenea mie.

Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, bucuria tuturor; că ai născut cu adevărat bucurie la toată lumea și veselie, care risipește întristarea păcatului, Mireasă a lui Dumnezeu.

Canonul Sfântului martir

Făcutu-te-ai ca o viță aleasă a lui Hristos, curățit cu secera chinurilor și aducând multă roadă, te-ai dus la linurile Mântuitorului.

Înțelepțește ai trecut cu vederea cele ce se strică și lesne se risipesc, ale celor curgătoare, purtătorule de cunună. Și ca un isteț ai ales mai de cinste nemișcarea celor ce pururea sunt stătătoare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Tăindu-ți-se trupul din cruzimea tiranilor, și s-au pricinuit cununi, luminate Iacob și îndulcirea desfătării Raiului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mântuitu-s-a cu adevărat omenirea, prin dumnezeiasca ta naștere, Fecioară, unindu-se

după ipostas cu Stăpânul tuturor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Fiului Celui mai înainte de veci născut fără străcăciune din Tatăl, și mai pe urmă din Fecioara întrupat fără de sămânță, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești, Doamne.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și

toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Sfântului martir, glas 4

Îndemnat fiind de bună soția ta, ca cel cu suflet răbdător, și de înfricoșătoarea judecată temându-te, porunca perșilor și îngrozirea ai surpat-o, Iacobe, și te-ai arătat mucenic minunat, la trup ca o viță fiind tăiat.

Icosul Sfântului martir

Din suflet să suspinăm toți, lacrimi vărsând, văzând pe Mucenicul amar tăiat în bucăți. Căci ca niște câini lătrând, adunându-se călăii, au rupt mădularele minunatului și viteazului între mărturisitori Mucenic. Ce este dar, voi spune: De socotiți puțin așteptați, și voi zice toate cu osârdie,

cum ca o jertfă Domnului s-a dus; la trup ca o viță fiind tăiat.

Sedealna Sfântului martir, glas 8

Răsărind Hristos celor de pe pământ stea arătată de curând din Persia, pe dumnezeiescul Iacob și pururea pomenitul Mucenic, prin el a alungat negura înșelăciunii, și credincioșilor le-a luminat harul Spiritului. Pentru aceasta, noi, cei ce săvârșim pomenirea lui, să prăznuim cu credință și să strigăm, zicând: purtătorule de chinuri, mult pătimatorule, roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei de Dumnezeu, glas 8

Sufletul meu, Fecioară, cel smerit, din pruncie întinându-l eu, cel necurat și cu cuvintele și cu faptele, pe mine însumi m-am întinat; și nu am ce face, sau unde să scap, nici altă nădejde afară de tine, Fecioară, nu știu. Vai mie, netrebnicul! Pentru aceasta sunt rugător către tine, Preacurată, și, acum alergând, mă rog

mărturisindu-mă ție: Greșit-am. Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu iertare de greșeli să-mi dăruiască, că întru tine, Fecioară, nădejtile mi-am pus eu, robul tău.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 7

Irmos:

Auzit-am taina rânduiei Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești, și pe pământ Te-ai coborât, și Te-ai preamărit, Unule Iubitorule de oameni.

Spatele Său l-a dat spre bătaie, Cel ce S-a întrupat din Fecioară; greșind robul, a fost bătut Stăpânul cel nevinovat, dezlegând păcatele mele.

Stând la judecată înaintea judecătorilor celor fără de lege, ca un vinovat este judecat, și cu mână de țărână este lovit peste obraz, Cel ce a zidit pe om ca un Dumnezeu, și judecă pământul cu dreptate.

Ca o Maică cu adevărat a lui Dumnezeu, roagă pe Făcătorul și Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, să mă îndrepteze la limanul de mântuire al voii Lui celei mărite.

Canonul Crucii și al Învierii

Doamne, Cel ce nu știi de păcat, și pentru aceasta Te-ai făcut ceea ce n-ai fost, făcutu-Te-ai chip, luând pe cel străin, ca să mântuiești lumea, și să ucizi pe chinuitorul, înșelându-l.

Pe Cruce ai fost răstignit și, păcatul strămoșului Adam dezlegându-I, de bucurie ai umplut pe strămoașa; căci ai venit ca să mântuiești pe toți unșii Tăi.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prealăudată, ceea ce te-ai arătat lui Dumnezeu aleasă întru totul și bună, mai înainte de zidirea lumii, prin strălucirea revărsării tale de lumină, pe cei ce te laudă luminează-i.

Născut-ai oamenilor pe Dumnezeu cel întrupat din curate sânziurile tale, Curată, pe Cel ce mântuiește de greșeli multe pe cei ce te laudă cu dragoste și te cinstesc pe tine, Maică-Fecioară.

Canonul Sfântului martir

Fiind întărit cu toată întrarmarea ce ți s-a dat de la Dumnezeu, mărite, toată rătăcirea celor ce se închină focului ai ars-o.

Cere pentru noi curățire, cei ce săvârșim cinstită pomenirea ta, ca cel ce ai îndrăzneală, Mucenice Iacob.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pâraiele sângelui care au curs din mădularele tale, de trei ori fericite, au stins toată văpaia înșelăciunii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Îndreptează gândurile mele, Preacurată, la limanul cel bine liniștit al nepătimirii și al curăției.

Cântarea a IV-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-înșă, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Tu Cel lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu, mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii Cântarea V, glas 7

Irmos:

Noapte neluminoasă ești, Hristoase, pentru cei necredincioși, dar pentru cei credincioși lumina ești, întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte. Pentru aceasta, la Tine alerg din noapte și laud Dumnezeirea Ta.

Pentru robii Tăi ai fost vândut, Hristoase, și ai răbdat lovire pricinuitoare de mântuire celor ce-Ți cântă: La Tine alerg din noapte și laud Dumnezeirea Ta.

Cu puterea Ta cea dumnezeiască, Hristoase, prin slăbiciunea trupului pe cel tare l-ai doborât, și pe mine biruitor al morții m-ai arătat, Mântuitorule, prin Înviere.

Pe Dumnezeu L-ai născut întrupat din tine, Maică curată, cu dumnezeiască cuviință, Prealăudată; pentru că n-ai cunoscut pat bărbătesc, ci din Spiritul Sfânt ai născut.

Canonul Crucii și al Învierii

Când ai fost înălțat pe locul Căpățânii, socotit fiind între cei fără de lege, luminătorii s-au ascuns, pământul s-a cutremurat și podoaba Templului s-a rupt, arătând căderea iudeilor.

Pe Tine, Cel ce ai sfărâmat toată puterea tiranului cu tăria Dumnezeirii Tale celei necuprinse, și pe cei morți i-ai sculat prin Învierea Ta, cu cântări Te mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Văzând Iacob scară întărită spre înălțime, a înțeles în taină chipul tău, al celei neispitite de

nuntă; că prin tine Dumnezeu cu oamenii S-a unit, Preacurată Stăpână.

Izbăvire veșnică aflând acum prin tine, Fecioară, cu osârdie strigăm către tine: Bucură-te, Mireasă dumnezeiască! Și, de lumina ta bucurându-ne, Prealăudată, cu cântări te mărim.

Canonul Sfântului martir

Ca un pământ bun și roditor te-ai făcut cu adevărat înțelepte, tăindu-te cu plugul chinurilor celor amare, aducând Ziditorului lucrare de pământ cu multă roadă.

Stins-ai, preaalesule, săgețile cele înfierbântate ale vrăjmașului, cu sângele mădularelor trupului tău cele tăiate, de trei ori fericite, că te-ai arătat îngrădit cu nădejdea și cu credința.

Cu totul fiind rodit, ca o jertfă a lui Hristos, preaînțelepte, când ți se tăiau cumplit mădularele tale aduceai pururea potrivită cântare și plăcută laudă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Dă curăție întinăciunilor sufletului meu, mărite Mucenice al lui Hristos, dând răscumpărare durerilor tale și pâraiele sângiurilor tale, prealăudate.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Glasul cel adevărat aducând cu inima și cu limba, nașterii tale celei cinstite și înfricoșătoare, te numim pe tine acum, Născătoare de Dumnezeu, Curată.

Cântarea a V-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Dumnezeu fiind al păcii și Tatăl îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă. Deci, povățuiți fiind la

lumina cunoștinței de Dumnezeu, de noapte
alergând, Te mărim, Iubitorule de oameni.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 7

Irmos:

Cel ce înot în valul grijilor lumești și sunt
îneecat de păcatele cele înotătoare împreună cu
mine, și la fiara cea pierzătoare de suflet sunt
aruncat ca Iona, strig Ție, Hristoase: Scoate-mă
din adâncul cel purtător de moarte.

Adușu-și-au aminte de Tine sufletele
dreptilor cele încuiate și lăsate în iad, și de la Tine
mântuire cereau; pe care prin Cruce ai dat-o,
Hristoase, celor de dedesubt, venind ca un
milostiv.

Ceata apostolilor deznădăjduise să mai
privească spre casa Ta cea însuflețită și nefăcută
de mâini, care fusese dărâmată prin Pătimiri; dar,
închinându-se, mai presus de nădejde
pretutindeni Te-au propovăduit înviat.

Cine dintre oameni va putea să tâlcuiască chipul nașterii tale celei negrăite, cea pentru noi. Ceea ce ești cu totul fără prihană, Fecioară-Mireasă dumnezeiască? Că Dumnezeu-Cuvântul Cel necuprins, unindu-Se cu tine, trup din tine S-a făcut.

Canonul Crucii și al Învierii

Pe Cruce fiind înălțat de voie, Mântuitorule, ai prădat stăpânia vrăjmașului, pironind pe ea zăpăditul păcatului, Bunule.

Înviind din morți, Mântuitorule, cu putere, împreună ai ridicat neamul omenesc, viață și nestrăicătoare dăruindu-ne, ca un iubitor de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Închipuirile Legii și prevestirile prorocilor te-au vestit mai dinainte, Curată, pe tine, care aveai să naști pe Făcătorul de bine a toată zidirea, pe Cel ce în multe feluri și în multe chipuri a făcut bine celor ce te laudă cu credință.

Pe Adam cel întâi-zidit, care prin viclenia ucigătorului de oameni, fusese alungat de demult din dumnezeiasca desfătare a Raiului, tu, cea neispită de nuntă, iarăși l-ai întors, născând pe Cel ce ne-a mântuit pe noi de călcarea poruncii.

Canonul Sfântului martir

Primind cu înțelepciune învățătura rudeniilor tale celor de aproape, cu bucurie ai mers la lupte, mărite, și ai luat cununile biruinței.

Pățimind ca în trup străin, ai răbdat, Mucenice Iacob, și tăindu-ți-se mădularele, înălțai laudă Stăpânului.

De față te-ai îmbrăcat cu haină de mântuire și cu veșmânt de veselie, vopsit cu sângele tău, preaînțelepte, ca un Mucenic purtător de biruință.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Săvârșind călătoria muceniciei, ai luat sfințită cunună de biruință; și acum după vrednicie dănuiești împreună cu cetele Mucenicilor, Iacobe mărite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Neispită de bărbat ai născut Fecioară, rămânând Fecioară, arătând semnele dumnezeirii celei adevărate, a Fiului și Dumnezeului tău.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Din pânțece pe Ioná ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit; și în Fecioara sălășluindu-se Cuvântul și trup luând, a ieșit, păzind-o nestrucată. Că Cel ce nu a suferit stricăciune, pe ceea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Nu va mai putea încă stăpânia morții cu puterea să țină pe oameni, că Hristos s-a coborât, sfărâmând și stricând puterile ei. Legat este iadul. Prorocii cu un glas se bucură, zicând celor ce erau

în credință: Sosit-a Mântuitorul. Ieșiți, credincioșilor, la Înviere.

Icosul Învierii

Tremurat-au cele de dedesubt astăzi, iadul și moartea, de Unul din Treime; pământul s-a cutremurat, iar portarii iadului, văzându-Te, s-au înspăimântat; iar zidirea toată, cu Prorocii bucurându-se, cântă Ție cântare de biruință, Mântuitorul nostru Dumnezeu, Cel ce ai dezlegat acum puterea morții. Să glăsuim către Adam și celor din Adam: Hristos pe acesta l-a adus iarăși în Rai; ieșiți, credincioșilor, la Înviere.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci și șaptea, Duminica a XXX a după Rusalii, amintirea sfântului și marelui martir Iacob Persanul.

Pentru rugăciunile lui, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 7

Irmos:

Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, laudând pe Unul Dumnezeu și zicând: Cel preainălțat, Dumnezeul Părinților și preamărit.

Prin lemn Adam s-a omorât de voie, neascultare făcând; însă, prin ascultarea lui Hristos, iarăși s-a înnoit, că pentru mine S-a răstignit Fiul cel preamărit al lui Dumnezeu.

Pe Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt, toată zidirea Te laudă; că Tu celor din iad viață le-ai înflorit, morților înviere, celor din întuneric lumină, Cel ce ești preamărit.

A Născătoarei

Bucură-te, fiica lui Adam cel căzut; bucură-te, singura lui Dumnezeu mireasă; bucură-te, cea prin care stricăciunea a fost depărtată, pentru că ai născut pe Dumnezeu, pe Care roagă-L, Curată, să ne mântuim noi toți.

Canonul Crucii și al Învierii

Cel ce pe lemnul Crucii acul păcatului l-ai tocit și zăpăditul călcării de poruncă al lui Adam l-ai rupt, cu sulița din coasta Ta, binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul Părinților noștri.

Cel ce ai fost împuns în coastă și cu picăturile dumnezeiescului sânge ai curățit pământul cel spurcat cu sângele nebuniei idolești, binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul Părinților noștri.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, Fecioară, care ți-ai agonisit podoabă în multe feluri aurită, te-a iubit Ziditorul tău și Domnul cel preainălțat, Dumnezeuul Părinților și preamărit.

S-a curățit dedemult Isaia, când a primit cărbunele, văzând în chip tainic pe Cel născut din tine, pe Dumnezeuul Părinților, Cel preainălțat și preamărit.

Canonul Sfântului martir

Cu întărirea gândului și prin răbdarea sufletului, tăindu-ți-se trupul, Mucenice, ai fost neschimbat și neplecat, fiind întărit cu dumnezeiasca credință, Iacobe, și strigând: Binecuvântat ești Dumnezeuul Părinților noștri.

Îndreptându-ți cugetele tale la țintirea chemării celei de sus, și, fiind înconjurat cu chinurile, nu te-ai înecat, ci, cu înlesnire, ai răbdat rănilor celor fără de lege, și fiind tăiat, cântai: Binecuvântat ești Dumnezeuul Părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fericit ești și bine îți va fi ție acum, preafelicite, că ai biruit sălbăcia vicleanului cea neîmblânzită și nebunia tiranului, și ai strigat cu osârdie: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeuul Părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arătatu-te-ai sfeșnic ca aurul strălucit, luminii celei neapuse, și făcliei și strălucirii celei dumnezeiești, luminând toată lumea cu raza cinstitei feciorii, care mântuiești pe cei ce cântă: Binecuvântată ești, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a VII-a a Catavasilor Nașterii Domnului, glas 1

Tinerii în bună credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat, ci, în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 7 Irmos:

Rugul cel nears împreunându-se cu focul, în Sinai pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav; și pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiți de foc. Toate lucrurile Domnului laudați pe Domnul și-L preainălțați întru toți vecii.

Preacuratul Miel cel cuvântător fiind junghiat pentru lume, a pus capăt jertfelor celor după Lege, și, ca un Dumnezeu fără de greșeli, a curățit-o pe aceasta, care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Nefiind fără de stricăciune mai înainte de patimă, trupul nostru, cel luat de Făcătorul, după Pătimire și după Înviere neatins de stricăciune s-a făcut, și înnoiește pe cei muritori, care strigă: Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei

Curăția și neprihănirea ta, Fecioară, a curățit spurcăciunea și păcătoșenia lumii și te-ai făcut pricină a împăcării noastre cu Dumnezeu, Preacurată. Pentru aceasta, Fecioară, toți te binecuvântăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Crucii și al Învierii

Pe Cel ce a răbdat de voie Pătimirile și pe Cruce a fost pironit cu voință și a risipit puterile iadului, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pe Cel ce a dărâmat stăpânia morții, a înviat din mormânt într-o mărire și a mântuit neamul omenesc, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L într-o toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prin strălucirea nașterii tale, cu minunată cuviință lumea ai luminat, Născătoare de Dumnezeu; că în brațele tale ai purtat pe Cel cu adevărat Dumnezeu, Cel ce luminează pe credincioșii care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului laudați pe Domnul și-L preainălțați într-o toți vecii.

Cu dreaptă credință laudăm pântecul tău, Curată, care ai încăput în chip de negrăit pe Dumnezeu întrupat, Cel ce ai dat lumina cunoștinței de Dumnezeu tuturor credincioșilor, care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului laudați pe Domnul și-L preainălțați într-o toți vecii.

Canonul Sfântului martir

Întărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, ai risipit adunările și împotrivirile celor vicleni, fericite, și, primind tărie, ai luat cununa biruinței, strigând: Binecuvântați pe Hristos întru toți vecii.

Tăierile mădulelor le vedeai ca pe niște adaosuri de bunuri, Mucenice, neuitându-te la durerile de acum, ci socotind pe cele ce au să fie înfrumusețata încununare a Mucenicilor, care s-a preagătit de Judecătorul cel drept.

Câștigând întărită răbdare, mai presus de fire, ai fost ca un turn sigur, fericite, primind pornirile și săgețile vrăjmașilor fără de frică și strigând: Binecuvântați pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu

Cu multă iuțime pornindu-se asupra ta vrăjmașul, începătorul de răutate și pierzătorul de suflet și îndemnând pe tirani să-ți surpe tăria sufletului tău, n-au putut, mărite, că erai îmbrăcat cu toată întrarmarea lui Hristos.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fântână limpede a nemuririi te știm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca pe una ce ai născut pe Cuvântul Tatălui cel nemuritor, Care a mântuit de moarte pe toți cei ce-L preainalță pe El în veci.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că nu a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii nu a ars pântecul Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta, cântând să strigăm: Să laude toată făptura pe Domnul și să-L preainalțe întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 7

Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pânțece și Cuvântului, celui întrutot înțelept, trup I-ai împrumutat, Maică neispită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, lăcaș al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim.

Toți cei ce aveți credințe greșite, punând pe seama Dumnezeirii patimi, astupați-vă gurile; că pe Domnul măririi, Cel răstignit cu trupul, dar de nerăstignit cu firea cea dumnezeiască, Îl mărim ca pe Unul în două firi.

Cei ce ați lepădat învierea trupurilor, la mormântul lui Hristos venind, învățați-vă că trupul Dătătorului de viață a murit și iarăși s-a ridicat spre încredințarea învierii celei de apoi, pe care o nădăjduim.

A Treimii

Cinstind nu o Treime a dumnezeirilor, ci a Fețelor, și nici o Unime a Fețelor, ci a Dumnezeirii, osândim pe cei ce o despart pe Aceasta și osândim iarăși pe cei ce îndrăznesc a face amestecare împotriva Acesteia, pe Care O mărim.

Canonul Crucii și al Învierii

Lumină din Lumină, strălucirea măririi celei părintești fără de ani strălucind, că întru întuneric în viața aceasta omenească a strălucit Hristos și a împrăștiat întunericul cel amenințător. Pe Acesta credincioșii Îl mărim neîncetat.

Văzând Pătimirile trupului și puterea Dumnezeirii, să se rușineze cei ce socotesc o singură fire alcătuită întru Hristos; că Același a murit într-adevăr ca un om, dar a înviat ca un făcător a toate.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Arătat-te-ai nouă pricinuitoare de bucurie veșnică și de veselie, Curată și pururea Fecioară, care ai purtat în pânțece pe Mântuitorul, Cel ce mântuiește cu adevărul și cu Spiritul cel

dumnezeiesc, pe cei ce-L cinstesc ca pe un Dumnezeu.

Psalmistul David, strămoșul tău, Preacurată, te numește chivot al dumnezeieștii sfințenii, pe tine, care mai presus de fire ai încăput pe Dumnezeu Cel ce șade în sânurile părintești; pe Care credincioșii Îl mărim neîncetat.

Canonul Sfântului martir

Dănțuind împreună cu Mucenicii ca un Mucenic, de trei ori fericite și, stând înaintea scaunului lui Hristos, prin rugăciunile tale izbăvește de primejdii cumplite pe cei ce săvârșesc pomenirea ta și praznicul tău cel purtător de lumină, cu veselie.

În ceruri te-ai sălășluit cu adevărat ca un Mucenic, o, Iacobe, unde sunt adunările Mucenicilor, unde se odihnește sfințita mulțime a tuturor Sfinților, unde sunt spiritele dreptilor, unde este Biserica celor născuți acum.

Purtând făclie, stai acum înaintea Mântuitorului tuturor, pentru Care ai răbdat tăierea mădularelor trupului tău și cu tărie ai nesocotit ispita focului și a bățăilor. Pentru aceasta, toți cu credință și cu dragoste te ferim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fiind împodobit cu porfiră împetrițată, vopsită cu sângerările tale, acum împărățești împreună cu Hristos, Iacobe. Că prin pătimiri ai aflat izvorul nepătimirii, prin care te-ai învrednicit a te îndulci în veci, preafericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca pe una ce ai zămislit pe Dumnezeu și ai fost adevărată Maică lui Dumnezeu, pe tine te laudăm, Născătoare de Dumnezeu, asemănând chemarea cu firea lucrurilor și cu cuviință aducându-ți ție dumnezeiescul glas.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Taină străină văd și minunată, cer fiind
peștera, scaun de Heruvimi, Fecioara, ieslea
sălășluire, întru care s-a culcat Cel neîncăput,
Hristos Dumnezeu, pe care laudându-L Îl mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne
păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata,
mărita Doamna noastră de Dumnezeu-
Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți
sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și
toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o
dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a II-a. A Învierii

Piatra văzând-o răsturnată, Purtătoarele de mir s-au bucurat, că au văzut pe un tânăr șezând în mormânt, și acela le-a zis lor: Iată Hristos a înviat, spuneți învățăceilor, împreună și lui Petru: Mergeți degrabă în muntele Galileei: acolo vi se va arăta vouă, precum a spus mai înainte prietenilor.

A Născătoare

Un înger a adus Fecioarei acest: Bucură-te, mai înainte de conceperea ta, Hristoase, și un înger a răsturnat piatra mormântului tău; acela, în locul întristării, semne de bucurie negrăită, iar acesta, în locul morții, pe tine dătător de viață vestindu-te și mărindu-te, și vestind femeilor și cunoscătorilor învierea.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii glasului 7, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Înviat-a Hristos din morți, dezlegând legăturile morții. Binevestește, pământule, bucurie mare! Lăudați ceruri mărirea lui Dumnezeu!

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domn Isus, Cel singur fără de păcat.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Învierii lui Hristos închinându-ne, nu încetăm; că Însuși ne-a mântuit pe noi de fărădelegile noastre. Sfânt e Domnul Isus, Cel ce a arătat Învierea.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Ce vom răsplăti Domnului, pentru toate câte ne-a dat nouă? Că pentru noi Dumnezeu este între oameni; pentru firea cea stricată, Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit între noi; pentru cei nemulțumitori, Făcătorul de bine; pentru cei robiți, Mântuitorul; pentru cei ce ședeau în întuneric, Soarele dreptății; pe Cruce, Cel fără patimă; în iad, Lumina; în moarte, Viața; Învierea

pentru cei căzuți. Către Care să strigăm:
Dumnezeul nostru, mărire Ție!

*Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L
pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)*

*Stihirile de laudă ale Sfântului martir Iacob Persanul,
glas 6*

Trecând cu vederea legătura trupului, ți-ai dat mădulele trupului fără cruțare, purtătorule de nevoie. Pentru aceasta însuși Hristos, puiorul de nevoie, cu slava biruinței din cer te-a împodobit pe tine.

*Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare;
lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată
suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)*

Soarele mării, Hristos, prin razele cunoștinței, gânditor luminându-te pe tine, purtătorule de nevoie, te-a mântuit cu dumnezeiescul har de întunericul necunoștinței și de înșelăciunea necredinței.

**Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu!
Înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în
sfârșit. (Ps. 9, 32)**

**Trecând norul chinurilor, purtătorule de
nevoință, te-ai sălășluit în lumina veseliei lui
Hristos. Unde adu-ți aminte de cei ce cu credință
săvârșesc pomenirea ta, și te laudă pe tine, Iacobe.**

**Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată
inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9,
1)**

**Cu credință adunându-vă astăzi, iubitorilor
de priveliște, uitați-vă de vedeți lupta cea străină
și schimbată a lui Iacob, care ne-a strălucit nouă
din Persia, ca steaua ce s-a arătat magilor, și i-a
povățuit la cunoștința cea adevărată. Că acest
viteaz, când cădea, biruia pe vrăjmași, și când i se
tăiau mădulele, slăbeau vinele tiranilor,
întărindu-se el cu purtarea de grijă cea de sus,
strigând: Deși îmi tăiați mădulele care sunt
simțitoare, eu Îl am pe Hristos, Care toate îmi face
mie după gândire. Pentru aceasta, văzând mai
înainte viața cea viitoare, prin moartea care era
înaintea tuturor, la aceea se sârguia să treacă.**

Unde și viețuind, ne cere de la Dătătorul de cunună, Dumnezeu, iertare, luminare și mare milă, nouă celor ce săvârșim pomenirea lui.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a II-a. A Învierii, glas 2

Cu miresme venind femeile cele ce au fost cu Maria și nepricepându-se cum le va fi ca să-și îplinească dorirea, li s-a arătat piatra răsturnată și un dumnezeiesc tânăr potolind tulburarea sufletelor lor. Că a zis: S-a sculat Isus Domnul. Pentru aceasta, propovăduiți ucenicilor Lui, să meargă în Galileea și-L vor vedea pe El înviat din morți, ca pe Dătătorul de viață și Domnul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta, și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai
rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din
cursele potrivnicului scăpându-i; arătându-Te pe
Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și
prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-
Milostive.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*